

Det fremsatte forslag om også at give registrerede partnere mulighed for at adoptere hinandens børn vil ligeledes kunne bruges til at omgå den individuelle vurdering.

Hvis det ud fra objektive kriterier er bedst for barnet at blive i sit vante miljø hos den efterlevende af de registrerede partnere, skulle stedforældre af den ene eller anden seksuelle observans ikke have nogen grund til at frygte en vurdering af de mulige forældremyndighedskandidaters forældre. Muligheden for stedbarnsadoption og den fortrinsstilling stedforældrene opnår ved partnerens død giver kun mening, hvis det ud fra objektive kriterier er bedst for barnet med et miljøskift, f.eks. til den anden af de biologiske forældre.

I hele loven om forældremyndighed og samvær er det et overordnet princip, at barnet så vidt muligt forbliver i sit vante miljø. Men en forandring der fryder, kan undertiden være at foretrække frem for en stabilitet i et dårligt miljø⁹. Det stigende antal anbringelsessager vidner herom.

Derfor er det grundlæggende et sundt princip, at sagerne undersøges individuelt, før der træffes en afgørelse.

Arv

Det har også været nævnt, at børn med kun én biologisk forælder (så langt er vi vel endnu ikke nået teknologisk?) skulle sikres arvemæssigt, så de i lighed med børn i almindelige familier med en far og en mor kunne modtage arv fra to juridiske forældre.

Dette hensyn kunne sikres ved en ændring i arveloven, så en registreret partner kunne skrive testamente til fordel for sin partners børn, med samme afgiftsmæssige behandling af arven, som gælder for normale børn med to biologiske forældre.

Det skal også nævnes, at den dobbelte arv ikke nødvendigvis er til børnenes bedste, da arveretten fra begge »forældre« også vil betyde, at den længstlevende får mulighed for at sidde i uskiftet bo. Det kan betyde, at der ikke er noget tilbage at arve, når den længstlevende dør. Samtidig mister barnet også arveretten fra den af de biologiske forældre, der ved adoptionen har fået slettet sin forældrestatus.

Der er således modstridende interesser mellem børn og forældre rent arvemæssigt. Dr.jur. Finn Taxø Jensen har for nylig foreslået ændringer af

arvereglerne, hvor de modstridende interesser mellem børn og den længstlevende (sted)forælder kortlægges.

Vi skal ikke i nærværende skrift gå ind på en diskussion af Finn Taxø Jensens ændringsforslag, men blot fastslå, at stedbarnsadoption ikke nødvendigvis er i barnets interesse, set ud fra et rent arvemæssigt synspunkt.

Samværsrettigheder

Et andet argument for at tillade homoseksuelle at adoptere hinandens børn er, at den ikke-biologiske forælder dermed sikres samværsret i tilfælde af forholdets opløsning.

Vi så gerne mere statistik omkring stabiliteten af de registrerede forhold, så man kunne danne sig et indtryk af omfanget af samværsager. Amerikanske undersøgelser tyder på, at lesbiske forhold (om muligt) er endnu mere skrøbelige end heteroseksuelle¹⁰. Danske psykologer har observeret, at adoptivforældre undertiden slås om at slippe for forældreansvaret i forbindelse med skilsmisse¹¹.

Justitsministeriet har som alternativ til stedbarnsadoptionen foreslået, »at forældremyndigheden over et barn f.eks. ved aftale kan overføres fra den ene af forældrene til den andens registrerede partner«.

Justitsministeriet argumenterer med, at »En sådan ændring vil f.eks. indebære, at den ene af forældrene som et – væsentligt mindre vidtgående – alternativ til stedbarnsadoption kan »nøjes« med at give afkald på forældremyndigheden til fordel for den andens registrerede partner. Det vil bl.a. have den virkning, at retten til samvær og den indbyrdes arveret i forhold til barnet bevares. I modsætning hertil betyder en stedbarnsadoption, at retsforholdet mellem barnet og dets virkelige far eller mor, herunder de nævnte samværs- og arverettigheder, helt bortfalder, jf. adoptionslovens § 16, stk. 1, 2. pkt.«.

Forslaget er klart bedre end en egentlig adoption, af de grunde som Justitsministeriet selv anfører. Men der er også en række problemer i forslaget.

Justitsministeriet synes ikke at forholde sig til den situation, at den biologiske mor netop ikke har ønsket at dele forældremyndigheden med den biologiske far, eller at den senere er ophørt. I de tilfælde forekommer det absurd at skulle afgive en forældremyndighed man ikke har del i.